SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgifves hvarje Torsdag i Winnipeg

Manitoba, Canada.

☞ Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften,
som bör erläggas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna:

Ett år (postporto inberäknadt)		$1.50
Halft år	do.	$0,75
Tre månader	do.	$0.40
Lösnummer	- -	5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt,

Ett år	- -	$2.00
Halft år	- -	$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviske Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till

EMANUEL ÖHLÉN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba,
Canada.

Arbetsförhållandena äro allt fortfarande goda, men snart är vintern för handen och då är det slut dermed.

Skörden i vestra Canada är nu i det mesta öfverstökad. I Manitoba har afkastningen gifvit något mera än hvad det först antogs, men der såväl som i Nord Vestern är den under medelmåttan. Orsaken härtill är att söka dels i följd af långvarig torka, hagelstorm och ej minst af farmarens i Nord Vestern värsta fiende, den svåre gnagaren gophern. Den senare har på många ställen blifvit en formlig pest, men det är att hoppas, att regeringen till kommande år utdelar bland farmarne så rikligt med gift, att de kunna ta' kol på den plågoanden. Qvaliteten af säden är dess bättre god all öfver.

Arbetarnes dag den 3 september i Winnipeg var i allo lyckad. Paraden var minst sagdt fin och gjorde all heder för sig. Det visade sig här, som allestädes der arbetar demonstrationer den dagen egde rum, att arbetare frågan är en sak, som står främst på tapeten och ett problem som måste lösas icke af en framtid utan en nutid. Arbetarnes kraf öfver hela verlden har visat och visar, senast genom den stora och svåra jernvägsstrejken i Amerika, att arbetarne förr eller senare ej längre må förblifva vilje och maktlöse verktyg i kapitalisternas händer, utan en makt som, och detta med rätta, skall ha' lika mycket att säga, som de mägtiga och kapital starke.

Mr. Laurier, ledare för oppositionen i Dominion parlamentet, har nu besökt Winnipeg. Hans mottagande var storartadt. Det stora massmötet, som hölls, bevistades af så många personer, som lokalen möjligtvis kunde rymma. Laurier är en god talare och, för att vara Fransman, talar han Engelska utmärkt väl, om ock med någon Fransk brytning. Talet, som mest rörde sig om det liberala partiets platform och hvad de ämnade utföra, om de någonsin kommo till makten, var naturligtvis pligtskyldigast en kritik öfver nuvarande regeringens konservativa politik. På tal om free trade (frihandel), då fråga uppstod om, hvarifrån Canada skulle få sina inkomster, om tullarne borttogos i Canada, upplyste Laurier diplomatiskt, att liberala partiet måste bibehålla tull å väsentligaste artiklar, men skulle i st. pålägga alla slags lyxartiklar högre tull.

Laurier är nu på besök i Britisk Columbia samt kommer att derstädes och i Nord Vestern hålla möten denna och nästa månad.

Marin Ministern Tupper och Inrikes Ministern Daly, samt det glunkas äfven om sjelfva Premier Ministern Thompson, komma också att snarligen att hålla politiska möten på olika platser i vestern. Man får då tillfälle att höra andra sidan af saken och hvad till hvad nytta båtnad den konservativa politiken leder.

I PRESTGÅRDEN.

En julbild af N. P. Ödman.

(Forts.)

Prostens rum var sig alldeles likt; här hängde de gamla välkända porträtterna af Luther, Melanchton, Zwingli och Calvin, der de vittra biskoparne i svenska kyrkan, Tegner, Wallin och Franzen, och nedanför dessa närmast öfver soffan den lilla taflan i gammalt urblekt silkesbroderi, föreställande "Gudslammet" bärande en liten fana med inskriptionen I. N. R. I. I boksamlingen stodo ännu de välkända banden af prostens kyrkliga, religiösa och vittra litteratur i samma ordning som förr, de gamla tyska klassikerna icke till förglömmandes. Och på skrifbordet återsåg man icke blott den stora bibeln utan äfven alla dessa småsaker, som från barndomen så att säga vuxit in i systersönernas minne såsom pappersknifven med runda skaftet, brefpressen med messingsormen, den stora sanddosan, den gamla vaxstapeln m. m. Hur litet tänkte de nu, när de mellan rökblossen i all maklighet kastade blicken på dessa småsaker, att de skulle föga mer än ett år derefter under tårar dela dem mellan sig som dyrbara reliker!

"Morbror har sina gamla vänner qvar på väggarne och sina gamla böcker i bokskåpet," anmärkte magistern, "allt är sig likt, som det varit i många år."

"Ja, jag tycker om det gamla," svarade prosten, "mitt rum följer liksom jag sjelf föga med tiden. Den nya tiden förstår jag mig ej mycket på. Det är er sak."

"Det är mycket gammalt, som är godt," menade häradshöfdingen.

"Såsom t. ex. den här gamla boken," sade prosten och lade sin hand på bibeln; "det vore sannerligen...."

Han tystnade tvärt. Det var ej hans vana att i samtal med systersönerna, sedan de nu blifvit män, ge sig in på religiösa frågor, såvida han icke tillspordes; och religiösa dispyter hatade han såsom ofruktbara. Utom på sin predikstol predikade han blott i lif och föredöme; om han ock städse och med hela sitt hjerta var färdig att gifva tröst eller förmaning åt hvar och en som enskildt vände sig till honom, ja, äfven någon gång oombedd kunde säga ett litet ord ur den der gamla boken, när han kände sig viss, att det kom i rättan tid. Bekant var äfven, att, der han fann uppenbara laster inom församlingen, der grep han alltid in med kraft. Då kunde hans ord, om så kräfdes, falla som svärdshugg, och hans djupa allvarliga ögon skjuta blixtar, inför hvilka äfven de fräckaste bäfvade.

Samtalet fördes nu på andra ämnen, och apropos Tegners porträtt, som doktorn tog i närmare betraktande, fick prosten tillfälle att i lifliga färger, och med ungdomlig värme berätta, huru han som student i Lund sett Tegner bekransa Öhlenschläger vid promotionsfesten 1829. Det var ej första gången hans åhörare hörde honom berätta detta gamla skimrande studentminne, men de lyssnade äfven nu med intresse.

"Nej, se hur det yrar," utbrast farbror Sven hastigt, när prosten slutat. Alla tittade åt fönstren: derute dansade flingorna lifligt. Det hade blifvit ett hastigt omslag i väderleken.

"Sanna mina ord," fortsatta farbror Sven och såg sig omkring med stora ögon och en olycksbådande nickning, "att det nu lagar sig till att bli samma hundväder som i fjol, då vi ej kommo utom dörrarne på en vecka och julbesöken hos grannarne torkade in."

"Äh, då här blir ingenting," anmärkte Olof, som hade gått till fönstret och nu stod och tittade ut. "Snön faller ju vackert, och det är ingen vind. Annat är det när vi ha snöstorm — såsom det var i fjol och nu en gång på senhösten här — då är Dalboslätten inte ett spår bättre än Sahara i sandstorm, då ser man inte handen framför sej — vägen ska' vi inse tala om — ja, då kan det vara lifsfarligt att våga sig ut — men det här blir nog ingenting."

"Det var ju i fjol ingen kunde komma till kyrkan på juldan och gudstjensten måste inställas?" sade magistern vänd till prosten.

"Ja, så va' då," svarade prosten, "men ett par gubbar från grannegårdarne hade dock vågat sig ut, och för dem höllo vi gudstjenst här nere i salen."

"Men sen sågo vi inte till en menniska på länge," påminde Olof, vägarne voro ofarbara flera dar efter snöstormen, och vi voro knappt utom dörr'n på hela julveckan — förr än vi till slut gjorde den der märkvärdiga färden till Örs prestgård."

"Då farbror Sven hade så svåra äfventyr," fyllde häradshöfdingen i skrattande och gick bort och skakade af cigarraskan vid kakelugnen, "ja, den resan glömmer jag aldrig."

"Ja, det är visst och sant, att inte glömmer jag den," sade farbror Sven.

Adjunkten Zeller såg frågande först på farbror Sven och sen på häradshöfdingen, och den senare berättade vänd till pastorn, följande:

"Vi hade mottagit bjudning på the och soupen till Örs prestgård till en viss dag i slutet af julveckan, och vi begåfvo oss i väg fyra slädar oberäknadt den vedslip (skogskälke), på hvilken vår hederlige morbror sjelf åkte i spetsen för att bana väg åt oss. Han tar, som pastorn vet, alltid det sämsta för sig, det är så hans sätt, och" — tillade häradshöfdingen med en hjertlig nick åt prosten, — "det var för resten icke första gången han slitit ondt för att bana väg åt oss."

"Äsch!" brummade prosten till svar, "slipen var bra, och jag kände vägen bättre än ni."

"Sist i raden åkte farbror Sven," fortsatte häradshöfdingen, "han ansåg förmodligen tillbudet till fara mindre, om alla de andra åkte förut. På landsvägen, som hunnit bli temligen uppkörd, gick det något så när bra, om jag undantar en eller par vältningar af de främre slädarne, hvaråt farbror Sven satt och skrattade af hjertans lust i sin vargskinnspels i sista släden; men, när vi kommo närmare Ör in i skogsbygden, körde vi in på en genväg, som ännu var obetydligt uppkörd, och då blef det värre. Rätt mörkt hade det ock blifvit: det enda som lyste oss var stjernorna och snön. Farbror Sven, som satt ensam i sin släde af det enkla skäl, att ingen fick rum bredvid honom, kördes af den handfaste torparen Lars, som stod bakpå medarne, så vi visste, att han var i goda händer. Men plötsligt hörde vi Lars ropa af alla krafter: "Håll, håll, ja' har tappat patron Wågmann!" Vi stannade, och flera af oss vältrade sig ur slädarne och skyndade tillbaka, klifvande i snön så fort vi förmådde. Der stod Lars och höll i hästen med släden kullstjelpt bakom. "Ja' skulle gå fram å stötta fru Norbergs släda, å ja' lemna tömmane åt patron, må vette, å när ja' kom igen, så släpa' hästen på tomma släden." — "Hjelp, ohoj!" hörde vi i detsamma ett stycke bakom: vi skyndade dit, och der låg farbror Sven i ett djupt dike som en liten rund snöhög — och stönade argt: „Jaså, ni hittade mej till slut!" Det var inte lätt att få upp honom, må pastorn tro, han låg väl inkilad i sin grop; flera gånger, när vi hade honom halfvägs, måste vi släppa honom igen och då tumlade vi sjelfva omkull på magen på honom och rundt omkring: han fräste och var arg, och vi skrattade."

"Ja, ni släppte mej med flit, e'ra tjufpojkar," föll nu farbror Sven in i häradshöfdingens berättelse. "Tror ni inte jag såg, hur Albert den kanaljen gaf tecken åt de andra."

"Han var tung som en elefant," sade häradshöfdingen skrattande till pastorn och fortsatte derpå med en glad nick åt farbror Sven: "Ändtligen när tre stöttade bakom och två drogo i armarne och arbetet fortgått en stund under ljudliga "ohoj!" för hvarje tag, så lyckades vi småningom få upp honom och sätta honom i släden, och der satt han nu som en riktig tjock och väl tillklappad snögubbe. Sen gick det bra en stund igen; men så kommo vi till en brant elfbacke, och vi hade knappt hunnit halfvägs uppför, då vi åter hörde höga rop från sista släden, denna gången af farbror Sven sjelf, och alla man traskade dit igen. Till vår förvåning funno vi honom stående midt på vägen vid början af backen; han hade stigit ur, ty hästen hade inte orkat dra' honom uppför, och nu stod han der alldeles hjelplös, tjock och pustande — han hade gjort några förtviflade försök att knoga uppför backen, men oupphörligt halkat tillbaka. Här fanns alltså ingen annan råd än att hala honom upp: somliga drogo i skärpändarne, andra sköto på, och så gick det under sång och marschtakt — jag tror det var "Kung Karl den unga hjelte, han stod i rök och da um" — men lyckligt gick det, och innan vi hunnit till "friskt mod I gossar blå", var han redan på toppen af backen. Sent kommo vi fram till Ör, alla hvita af snö, ock välkomnades hjertligt af den hederliga prosten F., som med undran hörde våra äfventyr."

Häradshöfdingen hade just slutat med berättelsen, och piporna började också ta slut, att döma af det ihåliga och rasslande ljudet i farbror Svens, då man hörde, att någon var på dörren, eller, såsom man i Vermland säger, "knöflade" med låset.

Prosten gick och öppnade och in steg en gammal bonde, snöig om fötterna och äfven lita' i håret och på rocken.

"Goddag, fader Anders," sade prosten.

"Tack," sade Anders, när prosten gaf honom handen.

En paus följde, och prosten, som kände sina Delbobönder, väntade tåligt på ärendet.

"Dä' ä mycken snö på vägane," sade Anders.

"Ja-a," sade prosten.

"Men kallt ä' dä' inte," sade Anders.

"Ne-ej," sade prosten, "inte så kallt som i går."

"Dä blir fella tö i nedane," sade Anders.

"Jo-jo," sade prosten, "dä händer nog dä, fader Anders."

Åter en paus.

„Dä ä som så," sade Anders slutligen, "att gamla Greta i Åstorp håller på å dö, må vetta; å ätter ja' skulle fara förbi prostegåln i alla fall på vägen te mågen min, så ba' inga, dotter hennes, enka ätter Lars, vet fella prosten, att ja' skulle be prosten komma, så fort som möjeli' va, i sockenbu; prosten själ, sa' ho."

"Jag kommer genast," var prostens korta och bestämda svar. "Olof, gå ned och säg till Nils att genast sätta för!" — Olof gick. — "Färväl, fader Anders, go' jull", sade han derpå till bonden, som räckte fram handen till afsked. "Det var snällt af er att komma med budet."

När Anders gått, blef det allmän oro i lägret.

"Skall morbror fara bort på julafton?" sade häradshöfdingen ifrigt och alla samlade sig häpna omkring prosten, med undantag af farbror Sven, som satt dyster qvar i soffan, tittande öfver glasögonen och dragande i mustascherna. Forts.

☞ De, som restera med sina prenumerations afgifter, torde vänligen inbetala desamma utan dröjsmål. ☜

Dr. Nelson,
CORNER WASHINGTON AND THIRD AVE'S SOUTH,
MINNEAPOLIS, - - MINN.

LOCK HOSPITAL
ESTABLISHED 1857.

Den äldsta och enda tillförlitliga anstalt af ett slag vester om New York. Öfver 20,000 konsultationer och bref årligen. 7,000 patienter behandlades 1892.

Efter 25 års Sjukhus- och Privatpraktik, är jag i stånd att garantera fullständig bot af kroniska och giftiga sjukdomar i blodet, halsen, näsan, njurarne, blåsan och angränsande organ.

Katarrh.—Det är ett erkändt faktum, bevisadt genom obduktioner, att tuberkler i lungorna hafva blifvit belade genom naturliga orsaker. Hur mycket naturligare är det då ej att katarrh och påbörjande lungsot kan botas genom klok och vetenskaplig behandling. Dr. Nelson är så öfvertygad om resultatet af hans nya behandlingsmetod, att han erbjuder FRIA FÖRSÖK.

Nervös, kroppslig och organisk svaghet, onda aningar och onaturlig kraftuttömning, förtidigt förfall och brist på sjelfförtroende, dåligt minne, hjertklappning, finnar i ansigtet, fläckar för ÖGONEN, ringning för ÖRONEN, KATARRH, påbörjande LUNGSOT och hvarje slags ofördmögenhet, som förbittrar lifvet för såväl unga som gamla, botas hastigt och för alltid.

Blod- och Hudsjukdomar
af elakartad karaktär. Syphillis, hvars följder äro så rysansvärda, utrotas fullständigt ur systemet utan begagnande af qvicksilfver.

Skrofler, Rosen, Finnar, Bölder, Utslag, värk i hufvud och ben, Ondt i Halsen, Munnen och Tungan, Körtelsvulster och Sårnader i Halsen, Rheumatism, o. s. v., botas äfven i sådana fall, som ansetts för hopplösa. — **Striktur och Sten i Urinblåsan** botas utan smärta eller bruk af knif.

Nyligen ådragna eller Gamla, smittosamma sjukdomar i **Urinorganen** botas genom ett lokalt utvärtes medel på från **3 till 8 dagar.** ☞ Mottagningstimmar: Kl. 10 f. m. till 12 m. 2 till 3 e. m., 7 till 8 e. m.; Söndagar: kl. 2 till 3 e. m.

FRITT! En af Dr. Nelsons utmärkta böcker, "Fakta för de lidande" (för män) eller "Fornuftiga råd" (för enhvar) jemte symptomlistor, hvarigenom patienten kan sjelf beskrifva och fatta sin sjukdom och genom hvilken ett personligt besök i många fall undvikes, sändes fritt till hvar och en som insänder sitt namn och tydlig adress jemte 4 cents i frimärken.

Akta Er för doktors runnare, hvilka erhålla hälften patienternas betalning.

A. HALLONQVIST,
688 MAIN STR.,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
är CANADAS GENERAL-AGENT för

LUNDIN'S JUNIPER-ADE
ENBÄRS DRICKA

5 Gallons eller 125 Glas för 25 Cents.

Af Lundin & Co.'s kondenserade **Enbärssirup** kan man bereda ett välsmakande och helsosamt dricka. Det verkar **blodrenande** och **stärkande** och har visat sig vara ett utmärkt botemedel mot reumatism, vattensot och flera andra sjukdomar, som bestå i magen, lefvern och njurarne. Fritt från alkohol, är det framför allt en utmärkt dryck för nykterhetsvänner. En flaska sirup kostar 25 cts.; deraf kan man brygga 5 gallons, d. v. s. **125** glas dricka.

Agenter önskas öfverallt. God provision lemnas. Agentvilkor sändas fritt på begäran.

☞ Om ingen agent finnes på Eder plats, så vänd Eder till Eder groceriman, och han skaffar Eder sirup, eller sänd oss 25 cents i silfver eller 1 dollar i papper, och vi sända Eder genast 1 eller 4 flaskor. ☞ Trade Mark registered in U. S. Patent Office.

LUNDIN & CO., 7 & 9 S. Jefferson St., Chicago, Ill.

NORTHERN PACIFIC R. R.

POPULÄRA ROUTEN

till St. Paul, Minneapolis och Chicago samt alla platser i Förenta Staterna och Canada; så ock till Kootenay guldminor.

Pullmans palatslika sofvagnar och matsalongs vagnar medföljа snälltågen dagligen till Toronto, Montreal och alla platser i Östra Canada via St. Paul och Chicago.

Passa på tillfället att genomresa den berömda St. Clair tunneln. För bagaget ansvaras och ingen tullvisitation eger rum.

Ocean biljetter till och från Stor Brittanien, Europa, Kina och Japan. Alla fartyg äro första klass.

Den genomgående jernvägen till Stilla hafs kusten.

HUFVUD BANAN.

St. Paul Ex. dagl.	Mil från Winnip.	STATIONER.	St. Paul Ex. dagl.
3.00p	0	Winnipeg	11.30a
1.29p	40	Morris	1.00p
12.30p	65	Emerson	1.55p
12.15p	68	Pembina	2.05p
8.30a	168	Grand Forks	5.45p
4.55a	223	Winnipeg Junc.	9.25p
3.45p	453	Duluth	7.25a
8.30p	470	Minneapolis	6.20a
8.00p	481	St. Paul	7.00a
10.30p	883	Chicago	9.35p

MORRIS-BRANDON BANAN.

Tis, Tors, Lör.	Mil från Morris	STATIONER.	Mån, Ons, Fre.
3.00p		Winnipeg	11.30a
12.55p		Morris	1.35p
10.24a	39	Miami	3.10p
10.33a	62	Somerset	4.08p
9.07a	102	Belmont	5.45p
8.00a	130	Rounthwaite	6.53p
7.25a	145	Brandon	7.30p

PORTAGE LA PRAIRIE BANAN

Mån, Ons, Fre.	Mil från Winnip.	STATIONER.	Mn, Ons, Fre.
4.00p	0	Winnipeg	12.00p
4.15p	3	Portage Junc.	11.45a
4.46p	13	Headingly	11.00a
7.30p	55	Portage la Prairie	8.20a

För vidare upplysningar rörande biljettpris etc. tillskrif eder närmaste agent eller ock

CHAS. S. FEE,
Gen. Passenger and Ticket Agent, St. Paul.
H. SWINFORD,
General Agent, Winnipeg.
H. J. BELCH,
Ticket Agent, 486 Main St., Winnipeg

C. H. Robinson
rekommenderar sig hos den Skandinaviska allmänheten med ett första klassens
HYRKUSKVERK.
22 och 24 Jemima str., — Winnipeg.
Telephonförbindelse

A. J. Smale & Co.,
— 558 MAIN ST. —
Hörnet af Rupert st., - WINNIPEG.
Alla slags HERR- och DAM SKÖDON till ytterst låga priser. Prima varor. Gör oss ett besök och öfvertyga Eder om våra goda varor och låga priser.

P. F. LARSON,
SKRÄDDARE
Skandinavian Hotel, 710 Main str.
Allt slags Skrädderiarbete utföres fort, väl och billigt.

14 KARAT
GULD-PLÄTERADT
UTKLIPP DETTA och sänd det till oss jemte edert namn och adress och vi vilja sända eder detta ur med express för undersökning. En garanti på 5 år, tillika med kedja och medaljong sändes med uret. Undersök det och om ni finner det vara ett godtköp, betala vårt profpris, $2.75, samt expressomkostnaderna och uret är edert. Det är vackert graverradt och garanteradt att hålla tiden bäst af alla ur i verlden för det priset, och i utseende lika med ett äkta, solidt guldfickur. Skrif i dag, detta tillbud kommer ej igen.
The National Mfg. and Importing Co.,
234 DEARBORN ST.
CHICAGO.

WISCONSIN CENTRAL LINES

LATEST TIME CARD.

TWO FAST TRAINS DAILY,
between
ST. PAUL, MINNEAPOLIS
and
CHICAGO, MILWAUKEE
and all points in Wisconsin, making connection in Chicago with all lines running East and South.

Tickets sold and bagage checked through to all points in the United States and Canada.

For full information regarding Routes, Rates, Maps Folders etc. address your nearest ticket agent or JAS. C. POND, Gen. Pass and Ticket Agent, Milwaukee, WISC.

"Marriage Licenses."

Giftermålsattester utfärdas under regeringens sigill af

EMANUEL ÖHLÉN.
181 Rupert str. east,
WINNIPEG.